B. METOD FÖR BESTÄMMNING AV FÄRGTYP, ASKHALT OCH FÄRG I LÖSNING HOS SOCKER (VITT) OCH EXTRAVITT SOCKER ENLIGT DEFINITIONEN I PUNKT 2 OCH 3 I DEL A

En "punkt" motsvarar

a) i fråga om färgtyp: 0,5 enhet, beräknad enligt metod från Brunswick Institute for Agricultural and Sugar Industry Technology och på det sätt som beskrivs i kapitel A, punkt 2 i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 1265/69 av den 1 juli 1969 om metoder för bestämning av kvaliteten på socker som köpts in genom förmedling av interventionsorganen(1),

b) i fråga om askhalt: 0,0018 % beräknat enligt International Commission for Uniform Methods of Sugar Analysis (ICUMSA) på det sätt som beskrivs i kapitel A, punkt 1 i bilagan till ovannämnda förordning,

c) i fråga om färg i lösning: 7,5 enheter, beräknade enligt ICUMSA-metoden på det sätt som beskrivs i kapitel A, punkt 3 i bilagan till ovannämnda förordning.

(1) EGT nr L 163, 4. 7. 1969, s. 3.

Förslag till rådets direktiv om honung

(96/C 231/03)

KOM(95) 722 slutlig — 96/0114(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 30 maj 1996)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

med beaktande av följande:

I överensstämmelse med slutsatserna från Europeiska rådet i Edinburgh den 11 och 12 december 1992, vilka bekräftats av Europeiska rådet i Bryssel den 10 och 11 december 1993, bör vissa vertikala direktiv på livsmedelsområdet förenklas så att de endast tar upp de viktigaste krav som de produkter som direktiven avser skall uppfylla för att kunna vara föremål för fri rörlighet på den inre marknaden.

I enlighet med de riktlinjer som utfärdats med anledning av rådets resolution av den 8 juni 1993(1) bör gemenskapslagstiftningen utformas redaktionellt så att den blir mera lättillgänglig.

Rådets direktiv 74/409/EEG av den 22 juli 1974 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om honung(2), senast ändrat genom Anslutningsakten för Spanien och Portugal, tillkom därför att skillnaderna mellan de nationella bestämmelserna beträffande begreppet honung, olika sorters honung och de egenskaper produkten måste ha, vilket kunde leda till orättvisa konkurrensvillkor och vilseleda konsumenterna och därmed direkt inverka på upprättandet av den inre marknaden och på dess sätt att fungera.

Syftet med direktiv 74/409/EEG var därför att fastställa definitioner, bestämma de olika sorters honung som får saluföras under passande beteckningar, ställa upp gemensamma regler för sammansättningen och bestämma de viktigaste uppgifterna avseende märkning för att säkra deras fria rörlighet inom gemenskapen.

Direktiv 74/409/EEG bör omarbetas för att anpassa det till den allmänna gemenskapslagstiftning som gäller för alla livsmedel, särskilt den som avser märkning, föroreningar och analysmetoder.

De allmänna reglerna om märkning av livsmedel, fastslagna i rådets direktiv 79/112/EEG av den 18 december 1978 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning, presentation och reklam i fråga om livsmedel(3), senast ändrat genom kommissionens direktiv 93/102/EG(4), bör tillämpas med vissa undantag.

(1) EGT nr C 166, 17.6.1993, s. 1.

(2) EGT nr L 221, 12.8.1974, s. 10.
(3) EGT nr L 33, 8.2.1979, s. 1.
(4) EGT nr L 291, 25.11.1993, s. 14.

Såsom det uttrycks i kommissionens meddelande av den 24 juni 1994 till Europaparlamentet och rådet om läget för den europeiska biodlingen uppmuntrar kommissionen i syfte att förutse och förebygga bedrägeri utarbetandet av enhetliga analysmetoder som möjliggör kontroll av hur kvalitetskraven för olika honungssorter, beroende på deras botaniska och geografiska ursprung, efterlevs. Sådant arbete utförs i det gemensamma forskningscentret i Ispra och inom de berörda yrkeskretsarna.

Med tillämpning av proportionalitetsprincipen begränsas detta direktiv till vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträvade målen i enlighet med bestämmelserna i artikel 3b tredje stycket i fördraget.

Det är lämpligt att kommissionen ges befogenhet att företa framtida anpassningar av detta direktiv inom ramen för ett samrådsförfarande inom Ständiga livsmedelskommittén.

För att undvika att nya hinder för den fria rörligheten uppkommer måste medlemsstaterna avstå från att anta mer detaljerade bestämmelser och bestämmelser som inte föreskrivs i detta direktiv för de berörda produkterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Detta direktiv skall tillämpas på de produkter som anges i bilaga I. Produkterna skall uppfylla kraven i bilaga II.

Artikel 2

Direktiv 79/112/EEG skall tillämpas på de produkter som anges i bilaga I med följande undantag:

1. Försäljningsbeteckningarna i bilaga I är förbehållna de produkter som anges där och skall användas i handeln för att beteckna dessa produkter.

   Beteckningarna får ersättas med enbart beteckningen "honung", dock inte då det är fråga om "bagerihonung" eller "industrihonung".

   Dessa försäljningsbeteckningar får dock, med undantag för industrihonung och bagerihonung, åtföljas av uppgifter om

   — produktens ursprung från vissa blommor eller växter, under förutsättning att den huvudsakligen kommer från den angivna källan och har de rätta organoleptiska, fysikalisk-kemiska och mikroskopiska egenskaperna,

   — produktens regionala, territoriella eller topografiska ursprung under förutsättning att den kommer enbart från det angivna området,

   — särskilda kvalitetsegenskaper.

2. Medlemsstaterna får föreskriva att ursprungslandet skall anges för honung med annat ursprung än i gemenskapen.

Artikel 3

Kommissionen uppmuntrar utarbetandet av enhetliga analysmetoder i form av europeiska standarder som möjliggör kontroll av hur kvalitetskraven för olika honungssorter, beroende på deras botaniska och geografiska ursprung, efterlevs.

Artikel 4

Medlemsstaterna skall avstå från att anta mer detaljerade bestämmelser och bestämmelser som inte föreskrivs i detta direktiv för de berörda produkterna.

Artikel 5

Beslut om anpassningar av detta direktiv till de allmänna gemenskapsregler som gäller för livsmedel och till den tekniska utvecklingen skall fattas i enlighet med förfarandet i artikel 6.

Artikel 6

Kommissionen skall biträdas av Ständiga livsmedelkommittén nedan kallad "kommittén", som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är, om nödvändigt genom omröstning.

Yttrandet skall protokollföras och dessutom har varje medlemsstat rätt att begära att få sin uppfattning tagen till protokollet.

Kommissionen skall ta största hänsyn till det yttrande som kommittén avgett. Den skall underrätta kommittén om det sätt på vilket dess yttrande har beaktats.

Artikel 7

Direktiv 74/409/EEG skall upphöra att gälla med omedelbar verkan från och med den 1 oktober 1997.

Hänvisningar till det upphävda direktivet skall tolkas som hänvisningar till det här direktivet.

Artikel 8

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 1 oktober 1997. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

Dessa bestämmelser skall tillämpas för att

— tillåta saluföring av de produkter som anges i bilaga I, om de överensstämmer med de definitioner och regler som fastställs i detta direktiv, från och med den 1 oktober 1997,

— förbjuda saluföring av produkter som inte överensstämmer med detta direktiv, från och med den 1 april 1988.

Saluföring av produkter som inte överensstämmer med detta direktiv och som är märkta före den 1 oktober 1997 i enlighet med direktiv 74/409/EEG skall dock godkännas fram till dess att lagren av dessa produkter är tömda.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 9

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 10

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA I

PRODUKTBETECKNINGAR OCH PRODUKTDEFINITIONER

Honung är det livsmedel som honungsbin bereder av nektar från blommor eller av sekret från levande växtdelar och som bina samlar, omvandlar, blandar med egna särskilda ämnen samt förvarar och låter mogna i växtkakor.

Honung kan indelas i följande huvudsorter:

a) **Beroende på ursprunget:**

1. *Blomhonung:*

   honung som till största delen kommer från blommornas nektar.

2. *Honung från honungsdagg:*

   honung som till största delen kommer från sekret från levande delar av växter.

b) **Beroende på hur den presenteras:**

3. *Honung i vaxkaka:*

   honung som bina förvarat i cellerna i nybyggda vaxkakor utan larver och som säljs i hela eller delade täckta vaxkakor.

4. *Honung i bit:*

   honung som innehåller en eller flera bitar av honung i vaxkaka.

5. *Torkad honung:*

   honung som utvinns genom att torka avtäckta vaxkakor utan larver.

6. *Slungad honung:*

   honung som utvinns genom att centrifugera avtäckta vaxkakor utan larver.

7. *Pressad honung:*

   honung som utvinns genom att utan värme eller med svag värme pressa vaxkakor som inte innehåller larver.

8. *Bagerihonung — industrihonung:*

   honung som, även om den är tjänlig som livsmedel, har en främmande smak eller lukt, har börjat jäsa eller skumma eller har värmts upp och vars diastasaktivitet eller hydroximetylfurfuralhalt inte motsvarar de värden som anges i bilaga II.

BILAGA II

KRITERIER FÖR HONUNGS SAMMANSÄTTNING

Honung består huvudsakligen av olika sockerarter, framförallt av glukos och fruktos. Honungens färg är allt mellan en nästan färglös nyans till mörkbrun. Den kan ha lättflytande, trögflytande eller (delvis eller helt) kristalliserad konsistens.

Honung skall så långt det är möjligt vara fri från främmande organiska och oorganiska ämnen när den saluförs som honung eller används i någon annan produkt som är avsedd som livsmedel. Honung får inte, med förbehåll för punkt 8 i bilaga I, ha någon främmande smak eller lukt eller ha börjat jäsa, den får inte heller ha en på konstgjord väg förändrad surhetsgrad eller ha uppvärmts så mycket att dess naturliga enzymer förstörts eller i väsentlig grad förlorat sin verkan.

Det är förbjudet att tillföra honung ämnen och att från honung ta bort någon av dess beståndsdelar.

Vid försäljningen skall honung ha följande sammansättning:

1. **Tydlig halt av reducerande socker, uttryckt i invertsocker:**

   — blomhonung, minst 65 %

   — honung av honungsdagg, blandningar av honung av honungsdagg och blomhonung. minst 60 %

2. **Vattenhalt:**

   — som huvudregel, högst 21 %

   — ljunghonung (*Calluna*), högst 23 %

   — industrihonung och bagerihonung. högst 25 %

3. **Tydlig halt av sackaros:**

   — som huvudregel, högst 5 %

   — honung av honungsdagg, blandningar av honung av honungsdagg och blomhonung, honung av akacia, lavendel, banksia menziesii och citrusblom. högst 10 %

4. **Halt av fasta, icke vattenlösliga partiklar:**

   — som huvudregel, högst 0,1 %

   — pressad honung. högst 0,5 %

5. **Mineralhalt (aska):**

   — som huvudregel, högst 0,6 %

   — honung av honungsdagg, blandningar av honung och honungsdagg och blomhonung eller honung av kastanjeblom. högst 1,2 %

6. **Syrahalt:** högst 40 milliekvivalenter per 1 000 gram

7. **Diastasaktivitet och hydroximetylfurfuralhalt (HMF), bestämda efter beredning och blandning:**

a) diastasaktivitet (Schade-skala):	
— som huvudregel,	minst 8
— honung med låg naturlig enzymhalt (t.ex. citrus) och en HMF-halt av högst 15 mg/kg	minst 3
b) HMF (med förbehåll för kraven under a, andra strecksatsen)	högst 40 mg/kg

---

Förslag till rådets direktiv om fruktsaft och vissa liknande produkter avsedda som livsmedel

(96/C 231/04)

KOM(95) 722 slutlig — 96/0115(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 30 maj 1996)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

med beaktande av följande:

I överensstämmelse med slutsatserna från Europeiska rådet i Edinburgh den 11 och 12 december 1992, vilka bekräftats av Europeiska rådet i Bryssel den 10 och 11 december 1993, bör vissa vertikala direktiv på livsmedelsområdet förenklas så att de endast tar upp de viktigaste krav som de produkter som direktiven avser skall uppfylla för att kunna vara föremål för fri rörlighet på den inre marknaden.

I enlighet med de riktlinjer som utfärdats med anledning av rådets resolution av den 8 juni 1993 [1] bör gemenskapslagstiftningen utformas redaktionellt så att den blir mera lättillgänglig.

Syftet med rådets direktiv 93/77/EEG av den 21 september 1993 om fruktsaft och vissa liknande produkter [2], senast ändrat genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, var att kodifiera direktiv 75/726/EEG.

Rådets direktiv 75/726/EEG tillkom därför att skillnaderna mellan de nationella bestämmelserna beträffande fruktsaft och nektar avsedda som livsmedel kunde leda till orättvisa konkurrensvillkor och vilseleda konsumenterna och därmed direkt inverka på upprättandet av den inre marknaden och på dess sätt att fungera.

I rådets direktiv 75/726/EEG fastställdes gemensamma regler angående sammansättning, användning av förbehållna beteckningar, tillverkningsanvisningar och märkning av de aktuella produkterna för att säkra deras fria rörlighet inom gemenskapen.

Direktiv 93/77/EEG bör omarbetas för att kunna anpassas till den allmänna gemenskapslagstiftning som gäller för alla livsmedel, särskilt den som avser märkning, tillsats av färgämnen, sötningsmedel och andra tillåtna tillsatser.

De allmänna reglerna om märkning av livsmedel, fastslagna i rådets direktiv 79/112/EEG av den 18 december 1978 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning, presentation och reklam i fråga om livsmedel [3], senast ändrat genom kommissionens direktiv 93/102/EG [4], bör tillämpas med vissa undantag.

Tillsats av vitaminer till de produkter som anges i detta direktiv tillåts i vissa medlemsstater. Denna möjlighet kan

[1] EGT nr C 166, 17.6.1993, s. 1.
[2] EGT nr L 244, 3.9.1993, s. 23.
[3] EGT nr L 33, 8.2.1979, s. 1.
[4] EGT nr L 291, 25.11.1993, s. 14.